

ایران کنفرانس

بررسی "حقوق صنفی اساتید"، گزارشی از خبرگزاری ایسنا

بیش از 80 سال از عمر آموزش عالی کشور می گذرد. در همه این سال ها و در ثبت برگ برگ پرونده افتخارات دانشگاه ها، "اساتید" بدون هیچ ادعا و چشم داشتی نقش بسزایی ایفا کرده اند.

در حال حاضر بیش از 70 هزار عضو هیات علمی در دانشگاه های کشور فعالیت می کنند و به عنوان قشر نخبه و مرجع، دغدغه ها و مطالباتی دارند که پرداختن و بررسی آنها از وظایف وزارت علوم و دستگاه های ذیربط است.

همزمان با "هفته دانشجو" سرویس دانشگاهی ایسنا با برگزاری میزگردی با حضور چهار تن از اعضای هیات علمی دانشگاه ها با رتبه های علمی استاد تمام، دانشیار و مربی و استاد بازنشسته به بررسی "حقوق صنفی و رفاهی اعضای هیات علمی و مطالبات و مشکلات آنها" پرداخته است.

به گزارش سرویس دانشگاهی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، این میزگرد با حضور دکتر محمد زاهدی اصل استاد پایه 35 گروه آموزشی مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی، دکتر سید محمد شهرتاش دانشیار گروه برق قدرت دانشگاه علم و صنعت ایران، دکتر امان الله قرائی مقدم استاد بازنشسته دانشگاه خوارزمی و دکتر سید جواد امامی مربی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت برگزار شد.

لزوم تشکیل مجمع صنفی اعضای هیئت علمی در دانشگاه ها در دولت تدبیر و امید

دکتر محمد زاهدی اصل استاد دانشگاه در این میزگرد با لزوم تشکیل و احیای مجمع صنفی اعضای هیئت علمی در دانشگاه ها در دولت تدبیر و امید، به تاریخچه شکل گیری این مجمع اشاره کرد و گفت: مجمع صنفی اساتید برای اولین بار در دهه 70 تشکیل شد و وزیر علوم وقت هم عضو این مجمع شد. در آن زمان دانشگاه هایی نظیر دانشگاه علامه طباطبایی پیشقدم شدند و با برگزاری انتخابات مجمع صنفی اعضای هیئت علمی را ایجاد کردند ولی متأسفانه در دوره بعد این فعالیت ها ادامه نیافت.

وی با اشاره به سختی های چند ساله گذشته اظهار کرد: با روی کار آمدن دولت یازدهم، امیدی در دل ما زنده شد، ما برای بازگرداندن شرایط به حالت قبل با جان و دل تلاش مضاعف می کنیم، امیدوارم این امید تبدیل به یاس نگردد.

استاد دانشگاه علامه طباطبایی با اشاره به اینکه جلسه ماهیانه اساتید در سال‌های گذشته برگزار نمی‌شد اما طی یک سال اخیر دوباره فعال شده اظهار کرد: در این جلسات بارها به همکاران خود گفته‌ام که دانشجویان پیش از آنکه از ما علم بیاموزند، به رفتار و منش ما توجه می‌کنند و رفتار اساتید دانشگاه و اعضای هیات علمی زیر ذره‌بین است.

وی با اشاره به جایگاه اعضای هیئت علمی در جامعه، گفت: اعضای هیئت علمی گروه‌های مرجع جامعه به حساب می‌آیند به همین دلیل برای اثرگذاری بیشتر باید از سطح رفاهی متناسب و متعارفی برخوردار باشند تا بدون دغدغه مشکلات کشور را حل و بررسی کنند.

استاد دانشگاه علامه طباطبایی با اشاره به رایج شدن تجمیع دانشگاه‌ها در قالب پردیس اظهار کرد: زمانی می‌گفتند دانشگاه نباید بنگاه سیاسی باشد اما حالا دانشگاه تبدیل به بنگاه اقتصادی شده از یک سو اکثر دانشگاه‌ها در حال احداث پردیس هستند و از سوی دیگر استاد را طی فرایندی به دانشگاه وابسته می‌کنند که بدون توجه به سطح علمی دانشجویان صرفاً به آنها مدرک دهد.

زاهدی اصل آموزگاران را جزو صالح‌ترین و صادق‌ترین اقشار جامعه دانست و گفت: هنوز پدیده‌های زشتی نظیر رشوه و زیرمیزی که در بخش‌ها و گروه‌هایی از جامعه رواج یافته، به دانشگاه‌ها راه پیدا نکرده است و من امیدواریم که دانشگاه ما هیچ وقت آلوده نشود و یا تا زمانی که من زنده‌ام، چنین روزی را نبینم.

این استاد دانشگاه علامه با اشاره به مشکلات رفاهی اعضای هیات علمی و با اشاره به تفاوت جایگاه اساتید در ایران نسبت به کشورهای مختلف گفت: زمانی که من به عنوان یک استاد پایه 35 خود را با استادی در همین پایه که ساکن کشورهای همسایه است، مقایسه می‌کنم تفاوت معنی داری در زمینه برخورداری از امکانات و خدمات رفاهی می‌بینم.

"استقلال دانشگاه" دیگر موضوعی بود که زاهدی اصل در بخش دیگری از سخنانش بر اهمیت آن پافشاری کرد و در این خصوص گفت: چرا باید سرنوشت دانشگاه به سرنوشت وزارت علوم گره بخورد؟ مگر نباید دانشگاه‌ها استقلال داشته باشند.

وی به نحوه انتخاب اعضای هیئت امنای دانشگاه‌ها انتقاد کرد و گفت: کدامیک از ما در انتخاب اعضای هیئت امنای سهم و نقش داریم. وقتی اعضای هیئت علمی هنوز به آن سطح از بلوغ علمی نرسیده‌اند که بتوانند در انتخاب مدیر، شاگردان و همکاران خود سهمی داشته باشند، چگونه می‌توان از استقلال و فضای علمی سخن گفت.

استاد دانشگاه علامه طباطبایی با اشاره به رایج شدن تجمیع دانشگاه‌ها در قالب پردیس اظهار کرد: زمانی می‌گفتند دانشگاه نباید بنگاه سیاسی باشد اما حالا دانشگاه تبدیل به بنگاه اقتصادی شده از یک سو اکثر دانشگاه‌ها در حال احداث پردیس هستند و از سوی دیگر استاد را طی فرایندی به دانشگاه وابسته می‌کنند که بدون توجه به سطح علمی دانشجویان صرفاً به آنها مدرک دهد.

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه ضمن انتقاد از تعداد زیاد دانشجویان تحصیلات تکمیلی در خصوص شیوه تدریس این مقاطع اظهار کرد: تحصیلات تکمیلی نباید استادمحور باشد. اگر دانشگاه تبدیل به مدرسه فوق لیسانس و تحصیلات تکمیلی شود قطعاً به فضای علمی آسیب خواهد.

زاهدی اصل در ادامه با اشاره به "دانشگاه مطلوب" گفت: وجود فضای علمی با نشاط و رفاه و امنیت نسبی در ابعاد مختلف باعث گسترش بروز خلاقیت در دانشگاه می شود و همین مسئله گره های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه را باز می کند.

وی از عدم توجه برخی مسئولین اجرایی به نتایج تحقیقاتی دانشگاهیان و پژوهشگران در تصمیم گیری هایشان انتقاد کرد و افزود: متأسفانه برخی مسئولین می گویند شما به فعالیت های علمی خود ادامه دهید ما هم به برنامه ریزی های خود می پردازیم در حالی که اگر مسئولین اجرایی به اساتید و نخبگان کشور و نظرات و ایده های آنها توجه نکنند، نمی توان مشکلات موجود را حل و فصل کرد.

وی در ادامه نوع ارتباط دانشگاه ها با صنعت و سازمان های اجرایی را به نقد کشید و اظهار کرد: ارائه فرصت تحصیلی به مقامات بعضی از سازمان ها، شیوه ارتباطی صحیحی برای برقراری رابطه دانشگاه با سازمان ها نیست. این در حالیست که بخشی از بودجه سالانه همه سازمانها به موارد پژوهشی اختصاص پیدا می کند که برای انجام این پژوهش ها باید از دانشگاهیان و اساتید کمک گرفت در حالی که چنین اتفاقی نمی افتد.

وی در پایان از ایسنا به این دلیل که پیام اساتید را منتقل می کند، تشکر کرد و اظهار کرد: امیدواریم که اساتید جایگاه خود را پیدا کرده و بتوانند به خوبی در جامعه نقش خود را ایفا کنند.

جالی خالی سازمان متولی برای پیگیری انتشار کتاب و ثبت اختراع در سطح بین المللی

دکتر سید محمد شهرتاش دانشیار گروه برق قدرت دانشگاه علم و صنعت ایران نیز در سخنانی حقوق صنفی اساتید را به سه دسته نیازهای شغلی، اجتماعی و رفاهی تقسیم کرد و در توضیح نیازهای شغلی گفت: عدم ارتباط نخبگان با متخصصان برجسته بین المللی مانع پیشرفت علمی می شود.

وی با بیان اینکه موانع زیادی از جمله نبود منابع مالی کافی، قید و بندهای ارتباطی بسیاری برای افزایش ارتباطات علمی در سطح بین المللی وجود دارد تصریح کرد: عدم برقراری ارتباط بین المللی در حوزه علمی سبب می شود که فضای علمی کشور دچار همان شرایطی شود که آب در حالت سکون پیدا می کند.

نبود تجهیزات به روز یکی دیگر از نیازهای شغلی اعضای هیئت علمی بود که از سوی شهرتاش مطرح شد و در همین

خصوص نیز گفت: آخرین بار دکتر دانش آشتیانی در مقام معاونت پشتیبانی وزارت علوم، تسهیلات لازم برای دانشگاه‌ها در خرید تجهیزات علمی از خارج از کشور فراهم کرد.

وی همچنین افزود: نیاز شغلی دیگر اعضاء هیئت علمی انتشار کتب علمی در سطح بین‌المللی است که متأسفانه هیچ سازمانی برای چاپ و انتشار کتاب در سطح بین‌المللی در ایران وجود ندارد و متقاضیان باید با استفاده از منابع مالی خود اقدام به این کار کنند.

عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت با اشاره به روند ثبت اختراع بین‌المللی اعضای هیات علمی و مشکلات موجود اظهار کرد: نیاز شغلی دیگر اعضاء هیئت علمی ثبت اختراع و ابتکار در سطح بین‌المللی است که افراد برای ثبت اختراع بین‌المللی در اکثر موارد به کمک وکیل با تجربه و حرفه‌ای نیازمندند تا فرایند ثبت اختراع انجام شود البته باید توجه داشت که در این راه باید هزینه بسیار زیادی صرف کرد و متأسفانه هیچ سازمانی به چنین فرایندی نمی‌پردازد.

وی ادامه داد: از دیگر نیازهای شغلی اعضاء هیئت علمی نیاز به تجهیزات مناسب و به‌روز است که نبود آن به پیشرفت علم صدمه می‌زند ضمن اینکه متخصصان داخل کشور به منابع اطلاعاتی کامل در سطح بین‌المللی وجود دارد دسترسی ندارند. وقتی ابراز وجود متخصصین ایرانی در صحنه بین‌المللی به ارائه یک مقاله ختم می‌شود نشاط علمی کاهش می‌یابد.

دانشیار دانشگاه علم و صنعت با نقل خاطره‌ای از علامه طباطبایی گفت: زمانی در یکی از برنامه‌های تلویزیون با موضوع زندگی علامه طباطبایی دیدم که علامه جلساتی با هانری کرین داشته که به دلایلی قطع می‌شود. علامه طباطبایی از قطع شدن ارتباط خود با این فرد اظهار ناراحتی کرد و گفت این تنها راه ارتباط من با سایر کشورها بود، بنابراین وقتی محقق به بزرگی علامه طباطبایی احساس نیاز می‌کند که با متخصصین حوزه خود ارتباط داشته باشد نشان می‌دهد که ارتباطات بین‌المللی برای پیشرفت علم بسیار اهمیت دارد.

به گفته شهرتاش، بسیاری از اساتید ما از چنان توان علمی بالایی برخوردارند که می‌توانند در انجمن‌های علمی بین‌المللی در جایگاه‌های مدیریتی نقش ایفا کنند اما چون زمینه این ارتباط فراهم نیست اساتید نمی‌توانند از مزایای این ارتباطات بین‌المللی بهره‌مند شده و این منافع را به جامعه و فضای علمی کشور منتقل کنند.

لزوم توجه سازمان‌های اجرایی به نتایج پژوهش اساتید و ضرورت اتکا به پشتوانه علمی در برنامه‌ریزی‌های اجرایی نکته‌ای بود که علاوه بر دکترزاهدی اصل، دکترشهرتاش هم به آن اشاره و این ارتباط را نیاز اجتماعی اعضاء هیئت علمی دانست و در همین خصوص بیان کرد: نباید با برگزاری مناقصه، تحقیقات علمی را به افرادی که مبلغ کمتری دریافت می‌کنند سپرد. دریافت مبلغ کمتر از سوی برخی محققان دلیلی بر اجرای صحیح تحقیقات نیست بلکه مبلغ پیشنهادی متخصصین واقعی به دلیل اشراف بر موضوع، واقعی‌تر است.

این عضو هیات علمی دانشگاه با اشاره به قول‌ها و سخنان رییس‌جمهور در دفاع از کیان دانشگاه ابراز امیدواری کرد که

در دولت تدبیر و امید جایگاه واقعی اعضای هیات علمی احیا و شرایطی ایجاد شود که اساتید دانشگاه و متخصصان بتوانند نظرات و دیدگاههای تخصصی خود را در زمینه‌های مختلف بدون هیچ گونه نگرانی طرح کنند و به دلیل اظهار نظر تخصصی متفاوت دچار مشکل و محدودیت نشوند.

این عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت در ادامه تصریح کرد: یک مشکل دیگر در همین زمینه عدم اجرای پژوهش‌های اجتماعی قبل از اجرای سیاست‌گذاری‌های است. تا کنون نشنیده‌ایم که مدیران اجرایی به دلیل آنکه فعالیت‌های اجرایی خود را با پشتوانه تحقیقات علمی انجام نداده‌اند مورد سؤال واقع شده باشند.

شهرتاش درخصوص فعالیت‌های مدنی اساتید اظهارکرد: سال‌هاست که اساتید دانشگاه‌ها به دنبال ایجاد تشکل‌های مستقل درون دانشگاهی هستند و این از نیازهای اساسی اجتماعی اساتید است. زیرا فرهیختگان یک جامعه برای ایجاد هماهنگی، انسجام درخواست‌ها و پیگیری مستمر آنها نیاز دارند تا تشکل‌های صنفی ایجاد کنند.

وی در ادامه با انتقاد از روند جذب اعضای هیئت علمی در دانشگاه، اظهار کرد: سابقاً برای افراد متقاضی عضویت در هیئت علمی در بدو امر به گروه آموزشی مربوطه معرفی می‌شدند و بعد از پذیرش به مراحل بالاتر راه می‌یافتند درحالی که طی سال‌های گذشته مواردی دیده شده که فرد نه تنها به گروه معرفی نمی‌شود بلکه به صورت ناگهانی در کسوت عضویت هیئت علمی در کنار سایر اعضا گروه قرار گرفته است.

شهرتاش با انتقاد از عدم اخذ نظر و رای اعضای هیات علمی و گروه‌های آموزشی در جذب عضو جدید، تصریح کرد: در چنین شرایطی اساتید دانشگاه به کارمندان ساده‌ای تبدیل می‌شوند که پشت میز خود نشسته و هرکسی کار خود را انجام می‌دهد زیرا امکان بحث و نقد کارشناسانه ایجاد نمی‌شود.

وی با بیان اینکه وقتی چنین نگاهی به عالم وجود ندارد و تنها شعار توجه به عالم و علم می‌دهیم این شعارها در همین سطح باقی می‌ماند و تبدیل به ادبیات و عمل نمی‌شود، اظهارکرد: با این حال هنوز هم اساتید تمام تلاش خود را می‌کنند دانشجویان را به لحاظ علمی و روحی سرچال نگه دارند و امیدوار. ما امیدواریم با تلاش دانشگاهیان، افزایش امکانات و شرایط لازم برای رشد فعالیت‌های علمی و بروز خلاقیت شاهد شرایط بهتری باشیم.

این عضو هیات علمی دانشگاه با اشاره به قول‌ها و سخنان رییس جمهور در دفاع از کیان دانشگاه ابرازامیدواری کرد که در دولت تدبیر و امید جایگاه واقعی اعضای هیات علمی احیا و شرایطی ایجاد شود که اساتید دانشگاه و متخصصان بتوانند نظرات و دیدگاه‌های تخصصی خود را در زمینه‌های مختلف بدون هیچ گونه نگرانی طرح کنند و به دلیل اظهارنظر تخصصی متفاوت دچار مشکل و محدودیت نشوند.

همسان‌سازی حقوق اساتید بازنشسته ضروری است

دکتر قرائی مقدم استاد بازنشسته دانشگاه خوارزمی و دانش‌آموخته دو رشته جامعه‌شناسی و علوم تربیتی با تأکید بر اهمیت دانشگاه و نهادهای علمی و در عین حال تنوع مطالبات، نیازمندی‌ها و مشکلات دانشگاهیان، اظهار کرد: مسائل دانشگاهیان

را باید به بخش‌های مختلف از جمله فارغ‌التحصیلان، دانشجویان، اساتید و عضو هیئت علمی، دانشجویان دکتری متقاضی ورود به عرصه تدریس تقسیم کرد. در واقع هر کدام از دانشگاهیان نیازهای خاصی دارند که باید مورد بررسی قرار گرفته و متناسب با آن‌ها برنامه ریزی شود.

وی با تأکید بر تفاوت دانشجویان بیکار و افراد بی‌سواد بیکار گفت: سرانه برای هر انسانی که تحصیلات دانشگاهی را دست کم در سطح کارشناسی به پایان رسانده حدود 100 میلیون تومان است درحالی که میزان هزینه صرف شده برای پرورش یک کارگر ساده فقط 50 میلیون تومان است.

قرائی مقدم با انتقاد از شیوه پرداخت حقوق به اعضای هیات علمی بر اساس ساعت تدریس و عدم توجه کافی به تأمین معاش اساتید دانشگاه‌ها، اظهار کرد: وقتی استادی به فکر تأمین معاش خود باشد مجبور می‌شود در چند دانشگاه و طی ساعات طولانی تدریس کند. به این ترتیب زمانی برای مطالعه و فهم عمیق و به‌روز کردن دانش خود نخواهد یافت و این مسئله سبب تنزل سطح کیفی دانشگاه‌ها می‌شود.

قرائی مقدم با بیان اینکه دانشگاهیان نیروهای استراتژیک جامعه هستند، به مشکلات معیشتی اساتید اشاره و اظهار کرد: درآمد ماهیانه اساتید نسبت به دیگر گروه‌های شغلی پایین است. بسیاری از افراد شاغل در مشاغل گوناگون درآمد بالاتری از اساتید دانشگاه‌ها دارند درحالی اهمیت جایگاه و فعالیت‌های آنها با اساتید قابل مقایسه نیست.

وی همچنین به وضعیت اساتید بازنشسته قبل از سال 1384 اشاره کرد و گفت: اساتیدی که قبل از سال 84 بازنشسته شدند از نظر حقوق مورد اجحاف قرار گرفتند و این نکته‌ایست که دکتر فرجی‌دانا در زمان وزارت خود و دکتر هاشمی وزیر بهداشت آن را تأیید کردند.

به گفته قرائی مقدم، اساتیدی که در قبل از سال 84 بازنشسته شدند، نسبت به اساتیدی که در سال‌های بعدی بازنشسته شدند حقوق بسیار کمتری دریافت می‌کنند. فکر می‌کنم استاد پایه 20 حداکثر دو میلیون و 500 هزار تومان دریافت کنند درحالی که اساتیدی در همین پایه علمی که در آن سال‌ها بازنشسته شده اند یک میلیون تومان کمتر دریافت می‌کنند. این حقوق به قدری اندک است که آنها در تأمین نیازهای اولیه اقتصادی خود هم دچار مشکلاتی هستند.

این استاد بازنشسته جامعه‌شناسی ادامه داد: مسئله همسان سازی حقوق افراد بازنشسته برای آموزش و پرورش و قضات حل شده درحالی که این مشکل همچنان گریبانگیر اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها است.

وی با تأکید بر اینکه استاد فردی است که سال‌های سرنوشت ساز عمر خود را صرف تحصیل و علم آموزی کرده و از ارزش و اعتبار زیادی برخوردار است، ادامه داد: زمانی که یک استاد سطح زندگی خود را با یک کارمند ساده در ادارات و سازمان‌های دولتی دیگر مقایسه می‌کند از خود می‌پرسد چرا من باید با این سطح علمی و این ارزش و مرتبه

با او در یک سطح باشیم. این در حالیست که استاد دانشگاه یک نیروی استراتژیک است که با خیل عظیمی از فعالان اقتصادی دیگر حوزه‌ها قابل مقایسه نیست.

قرائی مقدم با انتقاد از شیوه پرداخت حقوق به اعضای هیات علمی بر اساس ساعت تدریس و عدم توجه کافی به تأمین معاش اساتید دانشگاه‌ها، اظهار کرد: وقتی استادی به فکر تأمین معاش خود باشد مجبور می‌شود در چند دانشگاه و طی ساعات طولانی تدریس کند. به این ترتیب زمانی برای مطالعه و فهم عمیق و به‌روز کردن دانش خود نخواهد یافت و این مسئله سبب تنزل سطح کیفی دانشگاه‌ها می‌شود.

وی از نبود بیمه تکمیلی ویژه اعضای هیات علمی و عدم وجود مهمان‌سراها ویژه اساتید در شهرهای مختلف همانند سایر وزارتخانه‌ها انتقاد کرد و به مشکل "مسکن" اعضای هیات علمی اشاره و تصریح کرد: بسیاری از خانه‌های سازمانی که اساتید در آن ساکن می‌شوند، امکانات مناسبی ندارند و در مناطق دور از شهر قرار گرفته‌اند، ضمن اینکه اغلب اعضای هیئت علمی نمی‌توانند از این امکانات استفاده کنند.

این استاد بازنشسته جامعه‌شناسی ضمن ابراز خرسندی از نظرات رئیس جمهور در مورد دانشگاه‌ها ابراز امیدواری کرد که سخنان ایشان درخصوص هرچه زودتر عملی شود.

باید نوع نگاه به دانشگاه اصلاح شود

دکتر سید جواد امامی عضو هیات علمی و رئیس هیئت مدیره کانون صنفی اعضای هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران نیز در سخنانی گفت: دانشگاه محیط عقلانیت و مرجع جدی فکری و برنامه‌کشور است و بزرگترین پشتوانه هر کشور در تصمیم‌سازی و برنامه‌ریزی‌ها دانشگاه است.

وی با تأکید بر اینکه دانشگاه برای تمام جامعه الگوست، گفت: باید شرایطی فراهم کنیم تا دانشگاهیان بتوانند با فعال کردن مجامع صنفی خود این مسئله را به دیگر بخش‌های جامعه هم انتقال دهند.

وی با بیان اینکه مشارکت اساتید در فرآیند تصمیم‌گیری در نظام دانشگاهی معقول‌ترین و ساده‌ترین نیاز است گفت: این در حالیست که نظر اساتید و دانشگاهیان در اصلاح نظام دانشگاهی و آموزش عالی آنچنان که باید جایگاه بالایی ندارد.

رئیس کانون صنفی دانشگاه علم و صنعت ایران با اشاره به اینکه بزرگترین دغدغه کانون‌های صنفی دانشگاهیان بازگرداندن منزلت اجتماعی دانشگاه است، بیان کرد: باید نوع نگاه به دانشگاه اصلاح شود.

امامی نیز با اشاره به اینکه اعضای هیات علمی با نگاه منطقی به پیشنهاداتی که برای حل مشکلات جامعه به مسئولین اجرایی

ارائه می دهند می توانند در جهت حل بسیاری از این مشکلات گام بردارند، گفت: اساتید دانشگاه مشکلات رفاهی و معیشتی بسیاری زیادی دارند اما بدتر از همه احساس نگاه کنترلی است که متأسفانه طی سالهای گذشته بر دانشگاهیان سنگینی می کند.

رئیس کانون صنفی دانشگاه علم و صنعت ایران با اشاره به اینکه بزرگترین دغدغه کانون های صنفی دانشگاهیان بازگرداندن منزلت اجتماعی دانشگاه است، بیان کرد: باید نوع نگاه به دانشگاه اصلاح شود. در سایه پیگیری حقوق صنفی دانشجویان، اساتید و سایر دانشگاهیان می توان به پژوهش و تحصیل دانشجو و استاد پرداخت و مشکلات کشور را حل کرد.

امامی با اشاره به ابهامات موجود در روند ارتقای اعضای هیئت علمی، اظهار کرد: عدم شفافیت اصول ارتقاء اعضای هیات علمی یکی از بزرگترین مشکلات این عرصه است. در واقع سیطره بخش غیرشفاف و غیر علمی بر اصول علمی و شفاف و وجود امتیازات وتویی نظیر امتیازات فرهنگی به عدم شفافیت دامن می زند.

امامی با تاکید بر لزوم افزایش تعاملات بین المللی دانشگاه ها، اظهار کرد: تقویت روابط علمی در عرصه بین المللی می تواند موجب افزایش امید و نشاط علمی دانشگاه ها شود.

عضو هیات علمی دانشگاه علوم و صنعت همچنین با اشاره به احساس نگاه کنترلی به دانشگاه ها طی سال های گذشته، وجود چنین شرایطی را عاملی در از بین رفتن هویت دانشگاه ها دانست.